

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 942/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Ђ.З. из С., чији је пуномоћник М.Б., адвокат из Б., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинскоправне послове – Одељење у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 3550/14 од 10.12.2014. године, у седници већа од 26.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 3550/14 од 10.12.2014. године, као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 3550/14 од 10.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П.бр. 13831/2010 од 26.02.2010. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена је обавезана да му исплати за претрпљене физичке болове 260.000,00 динара, за душевне болове због наружености 240.000,00 динара, и на име душевних болова због умањења животне активности 950.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца преко износа досуђених ставом првим изреке са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади нематеријалну штету за претрпљени страх у износу од 420.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 98.000,00 динара.

По жалби парничних странака, донета је пресуда Апелационог суда у Београду Гж бр. 13466/10 од 02.08.2011. године, којом је превостепена пресуда делимично потврђена и делимично преиначена. Решењем Врховног касационог

суда Рев 1388/11 од 02.02.2012. године није прихваћен предлог Апелационог суда у Београду за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној и одбачене су као недозвољене жалба и ревизија тужиоца изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 13466/10 од 02.08.2011. године.

Одлуком Уставног суда Уж 4305/2011 на седници већа од 21.11.2013. године усвојена је уставна жалба Ђ.З. и утврђено да му је пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 13466/10 од 02.08.2011. године повређено право на правично суђење, поништена је наведена пресуда Апелационог суда у Београду и одређено да исти суд поново одлучи о жалби подносиоца уставне жалбе изјављеној против првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 3550/14 од 10.12.2014. године, поново је одлучено о жалби тужиоца изјављеној против првостепене пресуде, и ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади нематеријалну штету за претрпљени страх у износу од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од првостепеног пресуђења до исплате, док је за износ преко досуђеног до тражених 420.000,00 динара са припадајућом каматом одбијен тужбени захтев. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 22.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Тужилац је преко пуномоћника поднео одговор на ревизију.

Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09) који се у овом поступку примењује по основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11). Наиме, у побијаној другостепеној пресуди правилно је оцењено да потраживање тужиоца није застарело, у смислу члана 377. став 1. Закона о облигационим односима, с обзиром да је тужилац као припадник ЈНА рањен 06.10.1991. године у Д., да је у рату учествовао до 01.09.1992. године, те да је од тужене тражио накнаду штете вансудским путем 11.11.2006. године, па стога није истекао рок застарелости од 15 година до подношења тужбе 15.12.2008. године, у смислу чл. 383., 388. и 377. став 1. Закона о облигационим односима, у вези члана 194. Закона о Војсци Југославије. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе у конкретном случају, па је одлучено као у ставу I изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП, и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбом од 15.12.2008. године, тражио накнаду нематеријалне штете у укупном износу од 1.100.000,00 динара. Поднеском од 12.11.2009. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 2.380.000,00 динара. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади нематеријалну штету у укупном износу од 1.650.000,00 динара. Побијана другостепена пресуда донета је 10.12.2014. године.

Будући да је тужба у овом предмету поднета 15.12.2008. године, на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), осим у погледу ревизијског цензуса. Како је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14) на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу II изреке, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**